

неразрешенными вопросы в правовом регулировании интернет-продаж как: заключение сделки, права и обязанности сторон и их защита, исполнение договора.

Подводя итоги всему вышесказанному можно говорить о том, что несмотря на схожее начало законодательного регулирования продаж, осуществляемых посредством интернета, Украина по сравнению с Республикой Беларусь на порядок впереди по развитию законодательства в сфере электронной торговли. Данное опережение можно аргументировать численностью страны, что требует детального регулирования интернет-продаж, а там где численность, там и большое количество интернет-площадок, осуществляющие продажи.

Хочется отметить, что тема электронной коммерции актуальна как в Республике Беларусь, так и в Украине, поскольку ежедневно прослеживается развитие глобальной сети Интернет, расширяются его возможности, только белорусское законодательство крохотными шагами следует этому развитию.

Научный руководитель: к.ю.н., доц. *Трамбачева Т.Д.*

Литература:

1. Gemius обнаружил более 4 миллионов белорусских интернетчиков // Electroname [Электронный ресурс]. 2013. – Режим доступа : <http://electroname.com/story/9819>. - Дата доступа : 09.04.2013.

1 .Дайджест Уанета 2012 // Prodigy is the number 1 digital agency in Ukraine [Электронный ресурс]. 2013. – Режим доступа : http://prodigiagency.com/digest/Prodigi_digest.pdf - Дата доступа : 09.04.2013.

3. Цивільний кодекс України : Кодекс від 16.01.2003, № 435-IV, редакція від 19.01.2013 [Электронный ресурс]. 2013. – Режим доступа : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/435-15> . - Дата доступа : 09.04.2013.

4. Про захист прав споживачів : Закон України від 15.05.1991., № 1023-ХІІ, редакція від 02.12.2012, підстава 5463-17 [Электронный ресурс]. 2013. – Режим доступа : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1023-12>. - Дата доступа : 09.04.2013.

5. Про затвердження Правил продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями : Наказ Міністерства Економіки України від 19.04.2007 № 103 [Электронный ресурс]. 2013. – Режим доступа: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1181-07>. - Дата доступа : 09.04.2013.

6. Закон України «Про електронну комерцію» // Obuch [Электронный ресурс]. 2013. – Режим доступа: <http://obuch.com.ua/pravo/3394/index.html?page=7>. - Дата доступа : 09.04.2013.

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ШКОДИ ВІД ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИХ ВИРОБНИЧИХ ФАКТОРІВ

Березікова Олена Сергіївна

старший викладач кафедри державно-правових дисциплін

юридичного факультету Харківського

національного університету імені В.Н.Каразіна

e-mail: oleshko_26@mail.ru

Ключові слова: *охорона праці, психофізіологічний фактор, перевантаження*

Умови праці, в яких перебувають робітники будь-якого підприємства, установи, організації, неможливо охарактеризувати однозначно. Лише сукупність декількох факторів, різних за своєю природою, складають повну характеристику умов праці. Одним із видів

таких виробничих факторів є група психофізіологічних виробничих факторів. На перший погляд здається, що більш суттєву шкоду організму робітника спричиняють такі фактори, як біологічні або хімічні. Але шкоду здоров'ю робітника безперечно спричиняють і фізичні перевантаження (статичні і динамічні), нервово психічні перевантаження, монотонність праці, емоційні перевантаження.

Національне законодавство, зокрема Конституція України, Закони України «Про охорону праці» та «Основи законодавства України про охорону здоров'я» гарантують усім робітникам належні та здорові умови праці. У разі, коли трудовий процес протікає в умовах праці, наближених до шкідливих та небезпечних, робітники мають право на відшкодування. Про це закріплено у відповідних нормах Цивільного Кодексу та Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності».

Але проблема постає у тому, що механізму визначення збитків та шкоди, які були причинені внаслідок дії психофізіологічних факторів, у законодавстві не виявлено.

Взагалі, будь-який шкідливий фактор, це такий, що викликає професійну патологію, знижує працездатність, може впливати на порушення здоров'я майбутнього потомства. Також небезпечні умови праці можуть призвести до нещасних випадків або смерті.

Яким же чином на людину, та робітника зокрема, можуть впливати окремі види перевантажень. Статичні фізичні навантаження призводять до вимушених незручних положень тіла, викликають відчуття напруги у різних групах м'язів. Так, робота пов'язані з тривалим стоянням, спричиняє плоскостопість, а при вимушеному довгому сидінні спостерігаються захворювання хребта, сколіоз. Такий фактор, як емоційне перевантаження, спричиняє часті головні болі, захворювання серцево-судинної системи, збої у нервовій, ендокринній системах, порушується обмін речовин, кістково-суглобової апарат і ін.

Для робітника, який захоче звернутися за компенсацією, або отримати пільги, необхідно буде навести докази того, що є прямий причинний зв'язок між його працею та захворюваннями. Для цього потрібно періодично проходити медичні огляди та фіксувати у медичній картці всі прояви шкідливих психофізіологічних факторів. Представникам тих професій, які найчастіше відчувають емоційне та нервово перевантаження, рекомендується щоденно вимірювати артеріальний тиск з метою попередження патологічних захворювань серцево-судинної системи.

Якщо для виміру ступеня шкоди від фізичних та хімічних шкідливих факторів використовуються певні лабораторні дослідження, є апаратура та методи визначення вмісту шкідливих речовин у повітрі, то для виміру ступеня шкідливих значень психофізіологічних факторів таких додаткових приладів не існує.

Виявити негаразди із здоров'ям робітників є можливим тільки періодично вимірюючи тиск, проводжуючи соціологічні тестування або анкетування, звертаючи увагу на ступінь працездатності. Якщо виявлено, що робітник відчуває хронічну втому, є необачним, частіше припускається помилок, у спілкуванні з колегами виявляє роздратованість, знижений інтерес до життя, порушені апетит та сон, тоді перед керівником стає задача мінімізувати шкоду від психофізіологічних факторів. Можливо, буде корисним для робітника на деякий час перейти на легшу роботу, змінити режим праці, у відведений для перерви час робити профілактично-лікувальні вправи.

Закон України «Про оплату праці» встановлює норми оплати праці та гарантує виплату надбавок за роботу в надурочний час; у святкові, неробочі та вихідні дні; у нічний час; за час простою, який мав місце не з вини працівника; при виготовленні продукції, що виявилася браком не з вини працівника та інше, а також гарантує право на обстеження в медичних закладах. Вважаю за доцільне роз'яснювати робітникам їх права, в тому числі під час проведення навчання з охорони праці.

Науковий керівний: д.ю.н., проф. Прилипка С.М.

Література:

1. Закон України «Про охорону праці» від 14.10.1992 № 2694-XII;
2. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 № 108/95-ВР;
3. Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» від 19.11.1992 № 2801-XII;
4. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» від 23.09.1999 № 1105-XIV;
5. «Основы охраны труда. Конспект лекций». / Сост.: Л.В.Бабенко. – Днепропетровск: ГИПО МКУ, 2002, - с.117.

ЖІНКА – ЯК ЖЕРТВА СІМЕЙНОГО НАСИЛЬСТВА (КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ)

Беспала Таміла Сергіївна

студентка III курсу

юридичного факультету

Харківського національного університету

імені В.Н. Каразіна

e-mail: tbiespalaia@list.ru

Ключові слова: жінка як жертва сімейного насильства, детермінанти насильства стосовно жінки, сімейне насильство.

Насильство в сім'ї є однією з гострих проблем суспільства, з якою безпосередньо стикається більшість населення.

Сімейне насильство, в тому числі насильство над жінками, все ще залишається латентним явищем, яке стає відомим оточуючим лише тоді, коли настають його жахливі наслідки або коли приховувати проблему вже неможливо. Стереотип про те, що насильство має місце тільки в соціально неблагополучних родинах не відповідає сучасній реальності, оскільки воно поширене серед різних категорій населення, незалежно від культурних і соціально-економічних особливостей.

Серед науковців, які вивчали проблему насильства над жінкою в сім'ї можна виділити спеціалістів різних галузей, а саме: кримінології, криміналістики, психології, соціології, медицини, кримінального права, наприклад, Головкін Б.М., Крижна Л.В., Бойко А.В., Петрушенко Ю.В., Шестаков Д.А., Грабська І.А., Потапчук Є.М., Тіщенко О.І.

Проблема насильства над жінками в сім'ї існує не тільки в Україні. За даними ООН, кожна третя жінка в світі перенесла побої, примушування до вступу у статеві зносини. Статистичні дані Всесвітньої організації охорони здоров'я свідчать про те, що від 15 до 71% представниць слабкої статі повідомляли про вчинення щодо них фізичного і сексуального насильства з боку чоловіка або партнера.

Прийнято вважати, що молодим жінкам насильницькі дії загрожують більше, ніж онкологічні захворювання, дорожньо-транспортні пригоди і військові конфлікти. Саме тому світова спільнота не залишає без уваги цю проблему. Більше десяти років тому Організація Об'єднаних Націй розробила Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації стосовно жінок, до якої приєдналась і Україна. Більше того, з метою об'єднання зусиль всесвітніх організацій, які борються з цією проблемою, на базі ООН був створений орган, який спеціалізується на питаннях гендерної рівності і розширення прав і можливостей жінок.

Що стосується України, то свідченням того, що сімейне насильство набуло статусу особливої соціальної проблеми, стало прийняття нової законодавчої бази, створення